

set, hvormeget Maskinerne kunde sælges for. Men det er dog virkelig umuligt at vide, hvilke Kjøbere man kan faae. Med Hensyn til denne Bevilling skal jeg forøvrigt nok engang gjentage, at det er i Statskassens Interesse at udsætte Salget af disse Maskiner; Marineministeriet som saadant kan det omtrent være ligegyldigt, da vi ved at lade Maskinerne ophugge og sælge dem som gammelt Jern kunne faae den nødvendige Sum ud. Det er ikke Tilfældet, saaledes som det ærede Medlem sagde, at den Sum, som iaar er bevilget til Forsvarsvæsenet, skulde blive forøget med 50,000, fordi denne Post bliver vedtagen. At man istedetfor at opbygge Maskiner, der, naar de kunne sælges hele, ville indbringe maaffe over 100,000 Kr., for derved at indvinde 50,000 Kr., gaar den Vej, at bevilge disse 50,000 Kr. og til Gjengjæld bevarer Maskinerne, indtil man kan opnå bedre Salgsvilkår, kan jeg ikke se kan betragtes som en ny Bevilling til Forsvarsvæsenet paa 50,000 Kr. Med Hensyn til den anden Post, den om Krudtet til „Helgoland“s Kanoner, skal jeg ganske vist indrømme, at man ikke under almindelige Fredsforhold kan vente at faae Bevillinger, som om Krigen stod for Døren, og at mangfoldige Ting, som i og for sig kunde være ønskelige, derfor maa udsættes, tildels endog gennem en længere Narvælle, og at det f. Ex. kan være forsvareligt at fordele Udgifterne til Anskaffelsen af de omtalte 6 store Kanoner paa 3 Nar; men at man giver 5 Millioner Kroner ud til et Skib, og saa holder det et helt Nar igennem som et svagt Skib istedetfor som et stærkt Skib, blot for at spare 40,000 Kr., det kan jeg rigtignok ikke forstaa.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem fra Leire (Holstein-Ledreborg) mente, at jeg var utilfreds med ham. Det er ikke ganske rigtigt; jeg er endog meget tilfreds med ham i en vis Forstand, for jeg er glad ved at komme til en Slags Diskussion med det ærede Medlem, hvoraf fremgaar som Resultat for Thinget, paa hvilken Maade det ærede Medlem omgaaes Tal, fordi vi gennem disse frugtesløse Forhandlinger formentlig kunne vinde som Resultatet, at Thinget bliver fritagen for dem senere. Det ærede Medlem mente, at vi ville bevilge ved Tillægsbevillingsloven 150,000 Kr. mere til Krigs- og Marineministeriets ekstraordinære Budget, end vi allerede havde bevilget paa Finantsloven. Det er aldeles urigtigt. De 66,000 Kr., af hvilke vi fores-

slaa de 36,000 Kr. bevilgede, sere ikke en Gjenbevilling i den Forstand, det ærede Medlem talte om; det er ikke en Bevilling i den Forstand; det er med Hensyn til Pengene bestemt en Gjenbevilling, og de Gjenstande, Bevillingen omfatter, staa i saa nøje Forbindelse med hinanden, at de heller ikke, hvad Sagen selv angaar, blive i reel Forstand en Gjenbevilling. Med Hensyn til de 42,000 Kr. til Krudt, da er det heller ikke nogen Gjenbevilling, men en Forglemmelse fra ifjor, da de Herrer bevilgede paa Finantsloven 1½ Mill. til „Helgoland“, (det man ikke tog med), da man bevilgede Kanonerne, de 100 Ladninger Krudt, som pleier at være det Mindste. Naar man nu her kun forlanger 30 Ladninger, er det naturligt, at her mangler Noget i den tidligere Bevilling, og forsaavidt er det en Gjenbevilling. Naar man giver 10 Kanoner til „Helgoland“ er det ikke Meningen, at man skal gjøre dem til 8—9 ved at give dem svagere Krudt, og det er altsaa Konsekvensen af de Herrer's Bevilling ifjor, naar vi skulle følge de sædvanlige Regler at give Kanonerne Krudt til et passende Antal Stuk iaar. Det var de to Punkter. Det tredje angaar de 50,000 Kr. til „Dannebrog“, som jeg ikke har anbefalet, men ganske henstiller, jeg stemmer ikke derfor. Det ærede Medlem tager fuldstændig feil, naar han tror, at vi derved gjøre hans Bevilling fra ifjor større. Nei, jeg opfatter det saaledes, at, hvis Thinget følger Ministeren her, tager man i Virkeligheden kun Konsekvensen af det ærede Medlems Bevilling i Anmærkningerne og gjør den 70,000 Kr. mindre; thi Anmærkningerne gaa ud paa, at der maa anvendes af den Sum, som indkommer ved Salget af „Dannebrog“, dels Maskiner, Røbler osv. 70,000 Kr.; men deri er jo forudsat en større Indtægt for Statskassen ved Siden af de 70,000 Kr. Følger Thinget nu ikke Ministeren, men det ærede Medlem for Leire, blive de 70,000 Kr. til et ubetinget Bortsalg under slette Konjunkturer, og saa bliver det i Virkeligheden en Bevilling, der bliver langt større, fordi man ved partielt at sælge Materialet paa en bestemt Tid faar et langt ringere Beløb ind. Istedetfor at det ærede Medlem derfor kan bebrejde os Noget, fordi vi lade Sagerne mellem de ærede Kontrahenter fra ifjor afgjøres efter deres egen Natur, maa han være os taknemmelig for, at vi ikke bringe hans Bevillinger fra ifjor op. Jeg har altsaa nævnt, at de 150,000 Kr. ikke ere nye Bevillinger, at det ikke er Noget, vi have bevilget iaar, men Noget,